

quorum nunc nomina non occurrunt. Vale Affinis cha-
rissime cum animum dimidio tuae, sorore dilectissima.
Arnhemis quo ante Biduum ab exercitu jam dimisso
migravimus. . . Nov. 1635.

Vossio.

Amplissime ac doctissime Domine

(230)

Si vel extra anni Solique vias sim, vix absentiam
quae sit Reipublica causa damnosam mihi esse oportet.
Nunc autem et superstitem satis et presentem
habet, ut promissi fidem ipsa voce vel manu exigam.
Rogo igitur, quid Arte Grammatica feceris; ut prolum
toto anno exercueris: quam prope origines a fine sint;
quam prope visura lucem immensa scriptorum moles,
quam orbi scilicet et aeternitati debes, ante quam hanc
adeas? Si ex convivio literato, cui ante menses multos
una interfuimus, non nimium mei satius decessisti,
ama memorem compotorem, et rescribe, Vir amice

Tui amantissimo.

C. H.

Dignissimo Collegae, cujus nuper gravem
familiae casum miserati, mox dissertas
lachrymas mirati sumus, salutem
integerrimo affectu, dici cupio.

(231)

Heinsio.

Paradoxon Chrysostomi dogma Viri Nobilissime, inter
procula noster ille Romulida satur citavit, inveni circa
finem Homil: 3. in alteram ad Thimotheum, ser-
mone duro, quem, pene dixerim, quis sanus ferat! ejus
initium est κῆ μάλ' ἄλλοι ἐγὼ μοι Χὼν ἔρε sed hoc paulo
superius observo. ἀλλ' εἰ δὲ κῆ δαυμασὸν εἰπεῖν
ut quasi in hyperbole spatium videatur. quid sponsoni
validius reponi possit, tu videris, cujus ego authorita-
tem multis patrum non posthabeo. qui haec verba
Latine descripsit Tiraguellus. L. Conaubiali prima, mag-
no se numero Jurisconsultorum stipat, qui, uno
excepto, eadem in sententia steterint. Sed in Theo-
logo magis hoc mirandum. Posterorum larga
ὀνειδύσις et majoris anomaliae capax. Adde
hic

78

hic Balsaci literas, quae tuae sunt, et meam quidem negli-
gentiam hactenus remissae non fuere. ignosce variae di-
tracto, et me ama summe amicorum. Haga Comit.
VII. Cal. Jan. MDCCXXXV.

Puteano

Amplissime doctissimeque Domine

(232).

Cantum est, si nescitis Edicto Ordinum nostrorum, ne quis
Ecclesiae vestrae sacris initiatus in has Provincias ingredi,
aut ingressus commemorari feratur. Neque discrimen
verba Legis faciunt, ab hoste presbyter veniat, an ex
ditione τῶν ἑπαρχοῦν ἑσθῶν. Interdicitur ibidem
ijs Magistratibus, quibus concessio diplomatum liberi
commeatus ex parte delegata est, ne cui hominum
de illa Tribu expediri sinant absque praevia Ordinum
cognitione. Ex eo capite quid Hauensio tuo obstat, jam
estimabis. siquidem ille, quod statuisse videris, in
utrisque provinciis non ad tempus, ut impetrari solet,
set perpetuam libertate contendat morari posse. Sequitur
ut abs te quaeram, quem Collegii Trilingui praesidem
Louanii agnoscis, quo idem fixo domicilio Trudonopoli
uti possit; simul in hostico, nec privatus quidem vivere,
et in Eburoribus non hospes esse. τὸν λόγον δ. τὸν
ἄλλο δὲ ἐκ τῆς αὐτῆς ἐκείνου ἐκείνου ἐκείνου ἐκείνου
praesentia, quam haeretici non admittamus satis nosti.
Hauensio cur bene velle debeam, cui literae tant nomen,
et tuus fauor, verbis Lipsii defuncti aoneor. Tuis
amicis moneor, et si quidem hos soluis duas nodos
quos testor me in hoc serpo inuitum reperire, dabo
operam ne vel in hoste requiras, quod ab amico postu-
lanti censere possis non amicis negari. vale hostium
amicissime et me ama, vile frustum ejus Republicae
que cum pulsando fores vestras testari imper-gestit, nihil
sibi cum Belgis neque Musis controversia esse, siluisti
quidem in turba reclamantium; sed non eò mihi de
amico magis es hostis factus. Sic visum hosti fuit, utriusque
hosti. et si vel maxime Puteano libuisset domi esse, non
ambiguam nobis, quid silentem quasi responderi compulerit
non sum non possum. Iterum vale, non mi hostis
Haga Com. v. Cal. Febr. 1636.

Summis viris Tuldano ac Wendelino salutem plurimam.
quid uterque publico destinat, vel jam donarint, a meo scire.

Vossio